

متن پرسش

سلام علیکم و زیارت قبول. بابت تمامی زحماتی که برای ما انجام می‌دهید از شما ممنونم اجرکم عندالله استاد از زمانی که وارد دانشگاه شدم حدودا ۷-۸ ماه گذشته. در محیط خوابگاه اکثر بچه‌ها فقط به دنبال این هستند که چکار کنند که امروز بیشتر بهشان خوش بگذرد با این که سعی کردم از اول تحت تاثیر محیط قرار نگیرم و اینکه از اول سال کتابهای شما را مطالعه می‌کردم اما احساس می‌کنم زندگی من هم دارد شبیه آنها میشود. نسبت به همه چیز بی تفاوت شده بودم نه از معنویات چیزی میگرفتم و نه از چیزهایی که بچه‌ها خودشان را سرگرم میکنند می‌بردم اما بعد از اردوی راهیان نور این مشکل تقریبا شد. تصمیم گرفته بودم خیلی خوب درس بخونم اما حتی از ترم اول هم خواندن این درس‌های خشک برایم خیلی سخت بود. فقط امتحانها رو پاس کردم. هیچ میلی به خواندن خیلی از این درسها ندارم. والان حدود یک هفته است که به خوابگاه برگشتم از این که شرایط قبل تکرار شود خیلی می‌ترسم. به نظر شما با رفتن به حوزه این مشکلات حل میشود یا اینکه همه وسوسه‌های شیطان است برای این که از راهم عقب بیفتم؟ آیا در حوزه بهتر نمیشود سرباز امام زمان (عج) شد یا اینکه باید در دانشگاه باشم و فعالیت کنم؟ استاد برامون دعا کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام تا در دانشگاه هستید با برنامه‌ای که در هفته برای خود می‌ریزید دروس دانشگاه را با دقت کامل بخوانید و از آن عقلی که در رشته‌ی شما جاری است آگاهی یابید. در هر گوشه‌ی نظام اسلامی امکان خدمت پیش آید می‌توان سرباز وجود مقدس حضرت صاحب‌الأمر «عجل‌الله تعالی فرجه» بود. موفق باشید